



KATAKAL

Ročník V.

13. 10. 2024

Číslo: 42

28. NEDEĽA V CEZROČNOM OBDOBÍ

R.: Obdaruj nás, Pane, múdrosťou srdca.

Mk 10, 17 - 30

Keď sa Ježiš vydával na cestu, ktosi k nemu pribehol, kl'akol si pred ním a pýtal sa ho: „Učiteľ dobrý, čo mám robiť, aby som obsiahol večný život?“

Ježiš mu povedal: „Prečo ma nazývaš dobrým? Nik nie je dobrý, jedine Boh. Poznáš prikázania: Nezabiješ! Nescudzoložíš! Nepokradneš! Nebudeš krivo svedčiť! Nebudeš podvádzat'! Cti svojho otca i matku!

Ale on mu povedal: „Učiteľ, toto všetko som zachovával od svojej mladosti.“

Ježiš naňho pozrel s láskou a povedal mu: „Jedno ti ešte chýba. Chod', predaj všetko, čo máš, rozdaj chudobným a budeš mať poklad v nebi. Potom príď a nasleduj ma!“

On pri tomto slove zosmutnel a odišiel zarmútený, lebo mal veľký majetok.

Ježiš sa rozhlíadol a povedal svojim učeníkom: „Ako ťažko vojdú do Božieho kráľovstva tí, čo majú majetky!“

Učeníci sa nad jeho slovami zarazili. Ale Ježiš im ešte raz povedal: „Deti moje, ako ťažko sa vchádza do Božieho kráľovstva! Ľahšie je ťave prejsť cez ucho ihly, ako boháčovi vojsť do Božieho kráľovstva.“

Oni sa ešte viac čudovali a hovorili si: „Kto potom môže byť spasený?“

Ježiš sa na nich zahľadel a povedal: „Ľuďom je to nemožné, ale Bohu nie. Lebo Bohu je všetko možné.“

Tu sa ozval Peter: „Pozri, my sme opustili všetko a išli sme za tebou.“

Ježiš povedal: „Veru, hovorím vám: Niet nikoho, kto by pre mňa a pre evanjelium opustil dom alebo bratov a sestry alebo matku a otca alebo deti alebo polia, aby nedostal stonásobne viac; teraz, v tomto čase, domy, bratov, sestry, matky, deti i polia, hoci s prenasledovaním, a v budúcom veku večný život.“



Úryvky evanjelia ostatnej a dnešnej nedele sa silno dotýkajú etickej stránky, resp. praktickej morálky. V oboch prípadoch Ježiš pozýva k niečomu väčšiemu, než ponúkalo dovtedajšie chápanie prikázaní.

Minule sme počuli, ako bol Ježiš konfrontovaný s vtedajšou (a aj dnešnou) situáciou manželstva. Rešpektuje a uznáva ťažkosti, ktoré musia manželia znášať. Uznáva aj realitu, ktorú ponúka mojžišovské zákonodarstvo. Avšak nesúhlasí s jednoduchým a lacným riešením v tom čase rýchleho procesu rozvodu. Problematiku posúva k pochopeniu podstaty. Ide hlbšie a zameriava našu pozornosť na Boží úmysel, ktorý s manželstvom mal.

Podobne je to aj s problematikou materiálneho bohatstva. Príležitosťou mu tentoraz nebola „akademická“ konfrontácia s učencami, ale žiadosť nadšeného mladíka. S ním si dovoľuje pedagogicky podstúpiť istý druh dialogickej hry. Najprv odmieta titul „dobrý.“ Takto sa bráni, aby si ho mladík zaviazal. Nie všetko, čo povie, bude pýtajúcemu „po srsti.“

Druhá časť otázky sa zaoberá jadrom veci. Mladík si žiada radu k tomu, aby obsiahol večný život. Ježiš neprichádza s ničím prevratným. Menuje mu prikázania. Všetky však pochádzajú z druhej tabule Desatora, kde sa nachádzajú prikázania vzťahujúce sa na vzťah k blíznym. A toto pokladá vo svojom pohľade za jeden z kľúčových prvkov. A čo vzťah k Bohu?

Mladík následne Ježišovi takzvané nahraje na smeč. Vyznáva, že voči ostatným sa správa slušne a podľa pravidiel. Ukazuje spokojnosť so svojim životom. Určite ho nemožno obviňovať z pokrytectva. Štylizuje sa do postoja rešpektovaného, vysoko postaveného človeka, filantropa, ktorý dodržiava všeobecne prijaté morálne zásady. Tie sú však viditeľné len navonok pred ľuďmi. Nie je to zlé. Naopak, chvályhodné. No to Ježišovi nestačí. A tak sa dotkne sféry, ktorú svojou náročnosťou neskôr prirovnáva k prechodu ťavy cez ucho ihly. Je ním to „jedno, čo mu chýba.“

Čo to je? Prvá časť Desatora sa zaoberá vzťahom k Bohu. Otázka by tak mohla skôr znieť: Kto to je? Je ním Boh. Je ním samotný Kristus. Ježiš mu ponúka seba. Žiada od mladíka, aby sa celého svojho majetku vzdal a rozdal ho chudobným. Bohatstvo a jeho možnosti žiť slušným životom totiž neponúka úplnosť, ktorú možno v tomto živote dosiahnuť. Ak totiž niekomu zabraňuje priblížiť sa k tomu podstatnému, je skôr na škodu.

To podstatné je vyjadrené v požiadavke Ježiša nasledovať. Opäť sa tu ponúka niečo hlbšie a podstatnejšie, než ponúka „svetský“ pohľad na život. Žiť slušne a dobre je pekné. No ak tu chýba vzťah k Bohu (Kristovi), a snaha ísť za ním, tak človek ostáva voči Ježišovmu volaniu na polceste. To, čo mladíkovi chýbalo, stálo rovno pred ním a s láskou sa mu ponúkalo. Bol ním samotný Ježiš.

Myslím si, že Ježiš priamo neodsudzoval mladíkov majetok alebo postavenie. Dotyčný si žiadal väčšiu dokonalosť. On mu ju ponúkol. No boháč bol tak zahľadený na svoj konkrétny život, že Ježiša prehliadol a nepochopil. A preto v ňom následný zmätok vyvolal smútok. Bohatstvo, ktoré ho s vedením Ježiša mohlo doviesť k tomu, čo mu chýbalo, sa mu tak nakoniec stalo prekážkou.

